

هنگامی که اختلاف بوجود می‌آید

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۶ آیات ۱ تا ۶، باب ۱۰ آیات ۱ تا ۲۳؛ متی باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۰؛ اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۳ تا ۲۴؛ اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۱ تا ۲۲؛ عاموس باب ۹ آیات ۱۱ و ۱۲.

آیه حفظی: « شما که در اتحاد با مسیح تعمید گرفتید همفکر او شده‌اید. پس دیگر هیچ تفاوتی میان یهودی و غیر یهودی، برده و آزاد، مرد و زن وجود ندارد، زیرا همه شما در اتحاد با مسیح عیسی یک هستید » (غلاطیان باب ۳ آیات ۲۷ و ۲۸).

یکی از دشوارترین مسئولیت‌های هر جامعه مسیحی حفظ اتحاد در زمان بروز اختلاف عقاید در مسائل مربوط به هویت و رسالت کلیسا می‌باشد. این تفاوت‌ها می‌توانند به عواقب ویرانگری منجر شوند.

جوامع مسیحی امروزی با جوامعی که در عهد جدید می‌بینیم تفاوتی ندارند. مردم همان مردم هستند و تفاوت‌ها حتی در مورد مسائل مهم‌تر بوجود خواهند آمد. مسیحیان اولیه با برخی از کشمکش‌های بوجود آمده از تعصبات فردی قابل مشاهده و تفاوت‌های جدی در تفسیر روایات و اسطوره‌های کلیدی داستان‌های عهد قدیم روبرو بودند. این درگیری‌ها اگر برای رسولان و رهبران متفکری که به دنبال راهنمایی روح القدس و کتاب مقدس برای حل و فصل این تنش‌ها نبود، می‌توانست کلیسا را در مراحل ابتدایی ویران سازد.

چند هفته پیش مطالعه کردیم که چگونه کلیسای اولیه وحدت کلیسا را تجربه نمود. در این هفته بررسی خواهیم کرد که چگونه نزاع‌های داخلی کلیسای اولیه موجب تضعیف و تهدید بقای آن می‌شد. این نزاع‌ها چه بودند و چگونه باید حل می‌شدند و امروزه از این تجربه‌ها چه چیزی می‌توانیم بیاموزیم؟

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۶ آبان - ۱۷ November آماده شوید.

تعصبات قومی

اعمال رسولان باب ۶ آیه ۱ را بخوانید. چه مسائلی در کلیسای اولیه باعث شد مردم درباره توزیع عادلانه و منصفانه غذا میان بیوه زنان شکایت کنند؟

بنظر می‌رسید که برخی از مسیحیان اولیه در برابر بیوه زنان یونانی در برابر خود تبعیض قائل می‌شدند و نسبت به بیوه زنان عبرانی، غذای کمتری به ایشان می‌دادند. این تبعیض آشکار، شکافی در اجتماع ایمانداران اولیه وجود آورد. چه این طرفداری واقعی بود یا خیر، متن به آن اشاره ای نمی‌کند. تنها می‌گوید که برخی مردم بر این باور بودند. این نزاع‌ها از ابتدا اتحاد کلیسا را تهدید می‌نمود. چقدر جالب توجه است که جدائی نژادی چنین به سرعت در کلیسا دیده شد.

اعمال رسولان باب ۶ آیات ۲ تا ۶ را بخوانید. مراحل ساده ای که کلیسای اولیه برای حل این سوء تفاهم بکار برد چه بودند؟

کلیسای اولیه به سرعت در حال رشد بود و این رشد، مسئولیت‌های سنگینی برای رسولان به همراه داشت. انتصاب آن هفت مرد که بطور سنتی «شماس» نامیده می‌شدند (اگر چه عهد جدید آنها را به این نام نمی‌خواند)، تنش در کلیسای اورشلیم را از بین بردند و موجب شد تا مردم مشارکت بیشتری در کار بشارت و خدمت کلیسا داشته باشند.

رسولان با دقت به شکایات ایمانداران یونانی زبان گوش فرا دادند و از ایشان خواستار راه حل شدند. انتخاب هفت مرد به عنوان همکاران رسولان به عهده این گروه سپرده شد و آنها هفت شاگرد را که همه یونانی زبان بودند معرفی نمودند. گفته شده بود که این مردان «نیکنام و پر از روح القدس و با حکمت بودند» (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۳). رسالت رسولان که تا آن زمان هم موعظه کلام خدا و هم توزیع غذا میان بیوه زنان بود، میان دو گروه تقسیم شد که هر کدام مأموریتی با ارزش یکسان برای انتشار انجیل را انجام می‌دادند. لوقا از واژه یکسان «رسالت» یا «خدمت» (diakonia) برای اشاره به مأموریت رسولان در موعظه کلام (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۴) و مأموریت خادمین توزیع غذا (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۱) بکار می‌برد.

شما در این واقعیت که رهبران برای پیدا نمودن راه حل، تعداد زیادی از ایمانداران را با هم فراخواندند (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۲) چه مفهومی درک می‌کنید؟

ایمان آوردن غیر یهودیان

ایمان آوردن غیر یهودیان به انجیل عیسی مسیح رویدادی در کتاب اعمال رسولان است که صحنه را برای درگیری بزرگ تر در زندگی کلیسای اولیه ایجاد می کند، نزاعی که وجود و رسالت کلیسا را به خطر می انداخت.

اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۱ تا ۲۳ را بخوانید. در این آیات چه عواملی بر این نکته اشاره دارند که روح القدس در حال رسوخ بر قلب های بسیاری از مردم برای آماده سازی راه برای غیر یهودیان برای دریافت انجیل بود؟

این دیدگاه باید برای پطرس بسیار عجیب بوده باشد. او متعجب شد زیرا به عنوان یک یهودی وفادار هرگز در خوردن غذای ناپاک یا نجس آنگونه که احکام ملزم می دارد، شریک نشده بود (لاویان باب ۱۱، حزقیال باب ۴ آیه ۱۴ و دانیال باب ۱ آیه ۸ را ببینید). هر چند، هدف از این دیدگاه مربوط به رژیم غذایی نمی شد بلکه مربوط به موانع میان یهودیان و غیر یهودیان بود که مانع گسترش انجیل می شدند. چنین موانعی دست کم مانند جهان کهن، امروزه نیز شایع می باشند.

در دهه های نخست، مسیحیت اساساً از یهودیانی تشکیل شده بود که عیسی را به عنوان مسیح موعود نبوت های عهد قدیم پذیرفته بودند. ایمانداران اولیه به عیسی، یهودیان وفاداری بودند که آنگونه که تعلیم یافته بودند، از شریعت اطاعت می کردند. آنها تصور نمی کردند که انجیل عیسی مسیح مقررات عهد قدیم را زائل یا نابود می نمود (متی باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۰).

اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۲۸، ۲۹، ۳۴ و ۳۵ را بخوانید. پطرس چگونه مفهوم روایی که در یافا دریافت نمود را درک نمود؟ چه چیزی او را به این تفسیر سوق داد؟

آنچه که می بینیم در اعمال رسولان اتفاق می افتد این است که روح القدس راه را برای غیر یهودیان به منظور پذیرفته شدن در اجتماع مسیحی هموار نمود. و آنها می توانستند این کار را بدون ختنه شدن و ابتدا یهودی شدن انجام دهند. آنچه که پطرس و دوستانش را متقاعد ساخت این بود که در حقیقت اراده خدا، عطای روح القدس به کورنلیوس و خانواده اش به شیوه ای یکسان با آنچه که شاگردان عیسی در روز پنطیکاست

تجربه کردند، بود (اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۴۴ تا ۴۷). اگر ممکن باشد که روح القدس همانگونه که به یهودیان داده شد، به غیر یهودیان نیز داده شود، پس آشکار بود که ختنه شدن شرط لازم برای ایمان آوردن به عیسی به عنوان مسیح موعود نبود. این نتیجه گیری صحنه را برای درگیری مذهبی بزرگ تری میان مسیحیان اولیه فراهم نمود.

۲۲ آبان

سه شنبه

روح هدایت می کند

گزارشات از آنچه در قیصریه در مورد کورنلیوس اتفاق افتاد، به رهبران اجتماع مسیحی در اورشلیم رسید و آنها از پطرس خواستند که گزارشی از ماجرا برایشان بفرستد. آنها از آنچه پطرس انجام داده بود، رنجیده خاطر شدند، زیرا بر طبق درک یهودی خود از احکام موسی، یهودیان وفادار اجازه خوردن غذا با غیر یهودیان را نداشتند (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۳).

اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۴ تا ۱۸ را بخوانید. پطرس برای توضیح کار روح القدس و رهنمود او در این رویداد چه گفت؟ منظور اصلی او با بازگویی آنچه که اتفاق افتاده بود، چه بود؟

اگر چه برخی، سوالاتی در مورد مشروعیت اعمال و تصمیمات پطرس در تعمیم غیر یهودیان مطرح نمودند، شاهدان کافی (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۱۲) گواهی دادند که روح القدس در واقع حضور خود را مانند روز پنتیکاست آشکار نمود. راهنمایی و هدایت روح القدس در این مورد غیر قابل بحث می باشد و این موهبت شناخته شده است. « وقتی این را شنیدند خاموش ماندند و در حالی که خدا را ستایش می کردند گفتند: پس در این صورت خدا به غیر یهودیان نیز این فرصت را بخشیده است تا آنها هم از گناهان خود توبه کنند و حیات یابند » (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۱۸).

اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۱۹ تا ۲۴ را بخوانید. سپس در زندگی کلیسای اولیه چه اتفاقی افتاد؟

شاید برخی در اورشلیم فکر کرده بودند که آنچه در مورد کورنلیوس و خانواده اش اتفاق افتاد یک استثناء بود و چنین تجربه ای تکرار نخواهد شد. اما آن واقعه چیزی نبود که روح القدس در نظر داشت. همانطور که شاگردان عیسی به فراتر از اورشلیم و یهودا پراکنده شدند، بدلیل جفائی که پس از مرگ استیفان بوجود آمد (اعمال رسولان باب ۸ آیه ۱) و به سامره، فینیقیه، قبرس و انطاکیه رفتند، متعاقب آن، غیر یهودیان بیشتری عیسی

را به عنوان نجات دهنده خود پذیرفتند. این چیزی است که عیسی پیش بینی کرده بود (اعمال رسولان باب ۸ آیه ۱). این ایمان آوردن غیر یهودیان اگر چه فوق العاده بود، اگر ما خود را بجای ایمانداران یهودی اولیه بگذاریم، دیدن اینکه آنها مطمئن نبودند چگونه رفتار کنند، دشوار نمی باشد.

خود ما چگونه ممکن است در برابر دیدگاه های کوتاه نظرانه در مورد کلیسا و پیام ما که می تواند مانع شهادت دادن ما بشود، مقاومت کنیم؟

۲۳ آبان

چهارشنبه

شورای اورشلیم

اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۱ و ۲ و غلاطیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۴ را بخوانید. دو مسئله ای که باعث بوجود آمدن درگیری جدی در کلیسای اولیه شدند، چه هستند؟

تهدید علیه اتحاد کلیسا که مسیحیان اولیه با آن روبرو بودند، واقعی و دشوار بود. برخی از مسیحیان یهودی زاده فکر می کردند که نجات تنها برای کسانی که به قوم عهد خدا تعلق داشتند، ممکن بود و این بر الزامی بودن ختنه دلالت داشت. و این ایمانداران یهودی به عنوان بخشی از زندگی وفادارانه بر این باور بودند که باید از ارتباط با غیر یهودیان که احتمالاً می توانست نجات خود ایشان را از بین ببرد، اجتناب ورزند. یهودیان سنت های بسیار سختگیرانه ای در مورد ارتباطشان با غیر یهودیان داشتند. این سنت ها به سرعت به سدی برای اجتماع نوپای مسیحی تبدیل شدند، زمانی که رسولان شروع به موعظه به غیر یهودیانی نمودند که تمایل داشتند از عیسی پیروی کنند. از آنجایی که مسیح موعود نجات دهنده قوم مورد عهد خدا می باشد و آنگونه که در عهد قدیم پیش بینی شده بود، اگر غیر یهودیان می خواستند نجات یابند آیا نمی بایست ابتدا یهودی شده و سپس از همان مقررات عهد اطاعت کنند؟

اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۳ تا ۲۲ را بخوانید. برخی از مسائلی که در شورای اورشلیم مطرح شدند، چه بودند؟

این مسئله در درگیری های مربوط به تفسیر های عمیق از روایات کتاب مقدس در

مورد ختنه و رابطه با غیر یهودیان ریشه داشت. چنان چه رسولان، بزرگان و نمایندگان انطاکیه دور هم جمع شدند، به نظر می رسد که بحث بدون هیچ نتیجه گیری برای مدتی طولانی ادامه می یافت.

اما سپس پطرس، بارنابا و پولس سخنرانی نمودند. سخنرانی پطرس به مکاشفه الهامی از جانب خدا اشاره داشت که موهبت روح القدس راه را برای مأموریت به غیر یهودیان هموار نمود. سپس پولس و بارنابا داستان های خود را از آنچه خدا از طریق ایشان برای غیر یهودیان انجام داده بود به اشتراک گذاشتند. در نتیجه، چشمان بسیاری بر روی حقیقت گشوده شد. پطرس گفت: «ما از راه فیض عیسی مسیح خداوند ایمان می آوریم و نجات می یابیم و آنها هم همینطور»، که منظور غیر یهودیان می باشد (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۱۱). آنان برای قرنها متمادی از رسوم و تشریفاتی تبعیت می کردند، ولی بخاطر انجیل این رسوم دیگر قابل اجرا نبود و مضمحل گردیده بود.

آیا تا به حال در باره اعتقادی عمقی تغییر فکر و عقیده داده اید؟ در باره تغییر فکر آیا تجربه ای داشته اید تا به شما برای زیر سوال بردن یک عقیده کمک کند؟

۲۴ آبان

پنجشنبه

راه حلی دشوار

کلیسای انطاکیه برای فرستادن نمایندگان به اورشلیم برای دستیابی به بهترین راه حل برای درگیریشان نیاز به نوعی اعتماد داشتند. با این وجود، پس از ساعت ها بحث و گفتگو میان رسولان و بزرگان کلیسا، یعقوب برادر عیسی که به نظر می رسد رهبر جمع باشد، در مورد آنچه باید انجام می شد تصمیم گرفت (اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۱۳ تا ۲۰). واضح است که تصمیم شورا این بود که غیر یهودیان لازم نیست یهودی شوند و از تمام احکام تشریفاتی از جمله ختنه اطاعت کنند تا بتوانند مسیحی شوند.

عاموس باب ۹ آیات ۱۱ و ۱۲ و ارمیا باب ۱۲ آیات ۱۴ تا ۱۶ را بخوانید. این انبیا عهد قدیم چه پیشگویی هایی در مورد قوم های همسایه اسرائیل کردند؟

در حالی که یعقوب از باب ۹ عاموس نقل قول می کند، ما اشاراتی به نجات سایر ملت ها در دیگر پیش بینی های عهد قدیم می بینیم. این از ابتدا قصد خدا بود که از طریق شهادت و تجربه اسرائیل، تمام جهان را نجات دهد. در واقع، فراخوانده شدن ابراهیم توسط خدا شامل برکتی برای تمام ملت ها از طریق او و فرزندانش می شد (پیدایش

باب ۱۲ آیات ۱ تا ۳). هدایت روح القدس؛ مأموریت پطرس، برنابا و پولس در میان غیر یهودیان؛ و ایمان آوردن بسیاری از غیر یهودیان شواهدی بودند که نمی توانستند نادیده گرفته شوند. این شهادت ها به رهبران جامعه مسیحی در اورشلیم کمک نمود که متوجه شوند بسیاری از پیش بینی های عهد قدیم اکنون در حال تحقق یافتن بودند. در واقع، خدا پیش از آن احکامی برای راهنمایی در مورد حضور غیر یهودیان در اسرائیل و اینکه چه محدودیت هایی در مورد آنها اعمال می شد، ارائه داده بود (لاویان باب های ۱۷ و ۱۸). یعقوب نیز در تصمیم گیری خود به این احکام اشاره نمود (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۲۹). برای همه آشکار شد که خدا از غیر یهودیان دعوت می نمود که به قوم او ملحق شده و نجات عیسی را نصیب خود کنند. هدایت روح القدس درک عمیق تری از کتاب مقدس به ایشان داد و حقایق مهمی که پیش از آن ندیده بودند را برایشان آشکار نمود. اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۳۰ تا ۳۵ پاسخ ایمانداران در انطاکیه به آنچه در اورشلیم تصمیم گرفته شد را بیان می کند: « جمعیت از آن پیغام دلگرم کننده شادمان شدند » (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۳۱).

ما در اینجا در اعمال رسولان، این نمونه قدرتمند را می بینیم که چگونه کلیسای اولیه از طریق تسلیم شدن به کلام خدا همراه با محبت، اتحاد و اعتماد، تحت هدایت روح القدس از آنچه می توانست بحران بزرگ اتحاد باشد، جلوگیری کنند.

این روایت در مورد اهمیت ندادن به حرف دیگران، حتی اگر آنان محق باشند و یا حرف مطلوب نظر ما نباشد، چه می آموزد؟

۲۵ آبان

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « طالبان حقیقت », صفحات ۱۳۱-۱۴۲: « یهودیان و غیر یهودیان », صفحات ۱۸۸-۲۰۰, از کتاب اعمال رسولان. « شورایی که این تصمیم را گرفت، از رسولان و معلمانی برجسته و نیز نمایندگان منتخب از مکان های مختلف متشکل بود. بزرگان اهل اورشلیم و نایبان انطاکیه و نمایندگان از با نفوذ ترین کلیساها حاضر بودند. شورا مطابق با قضاوت روشن فکرانه و منزلت کلیسای ساخته شده برپایه اراده الهی عمل می نمود. آنها در نتیجه مذاکراتشان دیدند که خدا مسئله مورد نظر را با فرستادن روح القدس نزد غیر یهودیان پاسخ داده بود؛ و آنها متوجه شدند که به سهم خود باید از راهنمایی روح القدس پیروی کنند. تمام جامعه مسیحی برای رای دادن در مورد این پرسش فراخوانده نشده بودند. رسولان و بزرگان که افرادی با نفوذ و دارای قدرت قضاوت بودند، فرمان را صادر نمودند که بطور کلی توسط کلیساهای مسیحی پذیرفته شد. با این وجود، همه از این تصمیم خوشحال نشدند؛ جناحی از برادران بلند پرواز و متکی به نفس حضور داشتند که با آن مخالفت ورزیدند.

به نظر می‌رسد که این مردان با اختیار فردی خود عمل می‌کردند و نه از روی مسئولیت‌پذیری کلیسایی. آنها بیشتر در ایراد گرفتن و عیب‌جویی، پیشنهاد طرح‌های جدید و تلاش برای از بین بردن کار افرادی که خدا برای آموزش پیام انجیل مشخص کرده بود درگیر بودند. از ابتدا کلیسا برای تجمیع دچار مشکلاتی بود و این تا پایان زمان ادامه خواهد یافت.» - Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, pp. 196, 197، وایت، ال‌ن جی.

سوالاتی برای بحث

۱. چه گام‌هایی به سوی حل و فصل درگیری‌ها در روایتی که این هفته به آن پرداختیم وجود دارد که می‌توانند در صورت بروز اختلاف در کلیسای شما بکار برده شوند؟ اگر چه مسئله‌ای که کلیسا در اینجا با آن روبروست دینی بود، ما از این روایات چه چیزی می‌توانیم بیاموزیم که به کلیسا در زمانی که مسائل فرهنگی، سیاسی یا قومی اتحاد را تهدید می‌کنند، کمک کند؟
۲. بار دیگر به نقل قول از ال‌ن جی. وایت در بالا توجه کنید. با وجود نتیجه مثبت، برخی همچنان راضی نبودند. ما باید از این واقعیت تلخ چه درسی بگیریم؟

خلاصه: کلیسای اولیه با درگیری‌های داخلی در مورد برخی از مسائلی که می‌توانستند تأثیر مخرب بر آن داشته باشند، مورد تهدید قرار گرفته بود. ما دیدیم که کلیسا چگونه تحت روح القدس و تسلیم کلام خدا گردید و قادر شد تا این درگیری‌ها و اختلافات را حل و فصل نماید.